

Dnro: 184/06/2018

Hallituksen esitys laeiksi varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain, kiinteistöverolain sekä verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 6 §:n muuttamisesta, hallituksen esityksen valmistelu VM115:00/2018

Suomen ortodoksinen kirkko kiittää mahdollisuudesta lausua asiassa. Omistuksessamme on toistasataa pyhäkköä ja yli 350 rakennusta kokonaisalaltaan yhteensä yli 90 000 m². Kirkon ydintoimintaan pyhitettyjä rakennuksia on yli 150, joiden yhteenlaskettu pinta-ala on yli 56 000 m². Maa-alueita on yli 14 miljoonaa neliometriä, hautausmaita 262 000 neliometriä ja rakennettuja kiinteistöjä ja tontteja yli 500 000 m².

Toteamme, että muutoksen ei ole tarkoitus arvottaa uudestaan kirkkorakennuksia. Verottaja käyttää jo samaa arvostusperiaatetta ja muutoksen on ajateltu olevan kustannusneutraali. Suurin osa kirkkorakennuksiksi luokiteltavista seurakuntien jumalanpalveluskäytössä olevista rakennuksista on iäkkäitä ja puurunkoisia rakennuksia.

Kirkon näkökulmasta olisi tärkeää, että runkorakenteen ikävähennysten muutoksen yhteydessä näiden jälleenrakennusvaroin haja-asutusalueelle rakennettujen kulttuurihistoriallisesti merkittävien rakennusten osalta pystyttäisiin pitäytymään kustannusneutraalissa ratkaisussa. Nykyisessä laissa ovat erityisessä asemassa luostarit, joille on myönnetty vapautus kiinteistöverosta. Molemmat kirkkomme luostarit ovat jo muodostuneet osaksi suomalaista kulttuurimaisemaa ja siksi yleinen luostariperintöä tukeva käytäntö tulee mielestämme ehdottomasti säilyttää lakimuutoksessa.

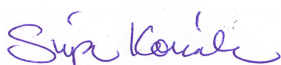
Maapohjien osalta kirkko kiinnittää huomiota siihen, että rakennettuja ja rakennuskäyttöön soveltuvia maapohjia arvioidaan jatkossa alueittain toteutuneiden kauppojen mukaan. Tämä tarkoittaisi, että vanhoja kauppoja sovellettaisiin kertoimilla ja tilastollisilla menetelmillä nykyarvoon muuttaen. Lisäksi mm. rantapaikat ja vaikkapa torien reunat saavat lisäkertoimen. Suomen ortodoksinen kirkko toteaa, että pääkirkkojemme osalta tämä muutos voi olla radikaali, sillä esityksessä ei ole tarkoitus arvottaa maapohjia käyttötarkoituksen perusteella. Maapohjien arvostamisessa tulisi ottaa huomioon se rasite, jonka lakiin perustuvan suojelupäätöksen omaava kirkkorakennus pysäköintialueineen rakennuspaikalle aiheuttaa. Maapohjan arvo on kirkkorakennuksen omistavalle seurakunnalle kirkon ja maa-alueen korjausvelan verran negatiivinen. Seurakunnat eivät saa ilman kirkollishallituksen hyväksyntää myydä tai luovuttaa kiinteää omaisuuttaan. Keskeisellä paikalla kasvukeskuksissa sijaitsevien kirkkorakennusten maa-alueiden katsotaan myös olevan kaikkien kaupunkilaisten käytössä. Piha-aluetta pidetään siistinä ja turvallisena, valaistuna ja rauhallisena puistomaisena ympäristönä, johon ihminen voi helposti astua ja levähtää. Tämä kirkon peruseriaate olemassaolosta ihmisiä varten siellä missä ihmisiä on, ei saisi muodostua seurakuntalaisten maksettavaksi ylimääräiseksi tai korotetuksi veroksi. Käsityksemme mukaan kiinteistöveron tarkoituksena on kiinteään omaisuuteen sidotun pääoman verottaminen. Tässä käsityksessä kaikille tarkoitettun yhteisen kirkonmaan kiinteistövero tulisi mielestämme olla kalliillakin paikalla sitä käyttävien kansalaisten mukainen eli inhimillinen.

Kiinnitämme huomiota myös siihen, että kirkot mainitaan esityksessä vain kerran. Herää kysymys, onko niistä keskusteltu riittävästi asiaa valmisteltaessa. Pyydämme ottamaan huomioon myös sen tosiasian, että ortodoksisen kirkkoon kuuluvien kirkollisveroilla ylläpidetään erittäin merkittävää osaa kansallisesta rakennetusta kulttuuriperinnöstä. Suomen ortodoksinen kirkko ja sen seurakunnat eivät ole oikeutettuja saamaan minkäänlaisia avustuksia tämän mittavan kansallisaarten ylläpitoon. Vanhimmat ja suurimmat kirkkorakennukset ovat suojeltu lailla rakennusperinnöstä ja lailla ortodoksisesta kirkosta. Kaikki vanhoissa kirkkorakennuksissa toteutettavat korjaus- ja muutostyöt on lähtökohtaisesti toteutettava konservoimalla vanhoja rakennusosia. Tämän konservoimalla toteutetun työn maksaa nyt pieni vähemmistö suomalaisista (Suomen ortodoksisen kirkon jäsenet, noin 1 prosentti väestöstä). Rakennukset ovat kuitenkin kaikille avoimia, julkisia ja kulttuurihistoriallisesti arvokkaita rakennuksia. Seuraavien vuosien aikana tämä maksurasite on yli kolme miljoonaa euroa joka vuosi. Tällä kolmen miljoonan vuosikonservointikustannuksella pysäytetään ainoastaan korjausvelan kasvaminen.

Mikäli rakennetun kulttuuriperinnön halutaan säilyvän arvoisessaan kunnossa myös tuleville sukupolville, tulisi mielestämme kaikki kirkolliseen toimintaan laissa ortodoksisesta kirkosta määritellyt pelkästään seurakuntien toimintaan siunatut rakennukset vapauttaa yksiselitteisesti kiinteistöverosta. Mielestämme ei ole perusteltua tai tasa-arvoista se, että ortodoksisen kirkkoon kuuluvilta kerätyillä verovaroilla ylläpidetään kahdella lailla suojeltuja rakennuksia. Kirkollisveroa maksavien seurakuntalaisten veroilla tuotetaan seurakunnissa monia lakisääteisiä tehtäviä, kohdataan ja palvellaan päivittäin ihmisiä uskontokuntaan tai muuhun tautaan katsomatta. Mielestämme tähän ihmisten kohtaamiseen pyhitetyn ja rakennetun kulttuuriomaisuuden omistamisesta ei tulisi edelleenkään kantaa veroa.

Lopuksi Suomen ortodoksinen kirkko korostaa sitä, että varojen arvostus ja kiinteistöverolain muutos ei saa aiheuttaa kirkollisten rakennusten osalta kiinteistöveron tai sen perusteen korottamista tai muuttamista siten, että se tulee johtamaan veron korotuksiin.

Kuopiossa 28.9.2018

Sirpa Koriala
Palvelukeskuksen johtaja